

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 20
Birul Cezarului

Al cui chip și ale cui slove sunt scrise pe el ?
„Ale cezarului”, au răspuns ei. 25 Atunci El le-a zis : „Dați, dar, cezarului ce este al cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” 26 Nu L-au putut prinde cu vorba înaintea norodului ; ci, mirați de răspunsul Lui, au tăcut.

Despre înviere

27 Unii din saducheii, care zic că nu este înviere, s-au apropiat și au întrebat pe Isus : 28 „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise : „Dacă moare fratele cuiva, având nevastă, dar fără să aibă copii, fratele lui să ia pe nevasta lui și să ridice urmaș fratelui său.” 29 Au fost, dar, șapte frați. Cel dintâi s-a însurat, și a murit fără copii. 30 Pe nevasta lui, a luat-o al doilea ; și a murit și el fără copii. 31 A luat-o și al treilea și tot așa toți șapte; și au murit fără să lase copii. 32 La urma tuturor, a murit și femeia. 33 Deci, la înviere, nevasta căruia dintre ei va fi femeia ? Fiindcă toți șapte au avut-o de nevastă.” 34 Isus le-a răspuns : „Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită ; 35 dar cei ce vor fi găsiți vrednici să aibă parte de veacul viitor și de învierea dintre cei morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita. 36 Pentru că nici nu vor putea muri, căci vor fi ca îngerii. Și vor fi fiii lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. 37 Dar că

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20
<i>Live pe : www.cezareea.ro</i>	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

morții învie, a arătat însuși Moise, în locul unde este vorba despre „Rug” când numește pe Domnul : „Dumnezeu lui Avraam, Dumnezeu lui Isaac și Dumnezeu lui Iacov.” 38 Dar Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii.” 39 Unii din cărturari au luat cuvântul și au zis : „Învățătorule, bine ai zis.” 40 Și nu mai îndrăzneau să-I mai pună nicio întrebare.

Al cui fiu este Hristosul ?

41 Isus le-a zis : „Cum se zice că Hristosul este fiul lui David ? 42 Căci însuși David zice în cartea Psalmilor : „Domnul a zis Domnului meu : „Șezi la dreapta Mea, 43 până voi pune pe vrăjmașii Tăi sub picioarele Tale.” 44 Deci David Îl numește Domn ; atunci cum este El fiul lui ?”

Cărturarii muștrați de Isus

45 Atunci a zis ucenicilor Săi, în auzul întregului norod : 46 „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să se plimbe în haine lungi și să le facă lumea plecăciuni prin piețe; ei umblă după scaunele dintâi în sinagogi și după locurile dintâi la ospete ; 47 și casele văduvelor le mănâncă, în timp ce, de ochii lumii, fac rugăciuni lungi. De aceea vor lua o mai mare osândă.”

CAPITOLUL 21

Văduva săracă

1 Isus Și-a ridicat ochii și a văzut pe niște bogați care își aruncau darurile în vistierie. 2 A văzut și pe o văduvă săracă, aruncând acolo doi bănuși ... (Continuarea în numărul viitor)

Nr. 174 / D. 2 Iulie 2017

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Mielul Cristinei
- Despre rugăciune
- Bogatul și săracul
- E începutul sfârșitului
- Proverbe armenesti despre adaptare
- Boli evitabile
- Să citim Biblia împreună

DE MEMORAT / JOI 6 IULIE 2017

„Să te asculte Domnul
în ziua necazului, să te
ocrotească Numele
Dumnezeului lui Iacov ... ”.

PSALMUL 20 : 1

Editorial. A fi iubit prețuiește mai mult decât argintul și aurul ! (IV)

În apropierea unui sătuleț, din Italia, trăia odată o fetiță pe nume Cristina. Ea locuia cu părinții săi într-o colibă de la marginea pădurii. Tatăl ei fiind foarte sărac, își câștiga pâinea zilnică destul de greu, ca lucrător pe unde putea.

Dar, deși sărac, el se simțea foarte bogat și fericit deoarece împreună cu soția lui erau temători de Dumnezeu, iubindu-L foarte mult.

Când tata pleca la lucru, mama o lua pe Cristina în brațe și citea cu ea din Biblie ; îi spunea despre Mântuitorul care a venit pe pământ și ne-a iubit atât mult încât și-a dat chiar și viața pe crucea de pe Golgota și apoi cum a înviat spre bucuria ucenicilor întristați de moartea Sa.

Fetița știa bine că Domnul Isus este în cer și că mijlocește nu numai pentru oamenii mari, ci, și pentru ea. Cristina știa că inima ei trebuie să fie curățită de păcat prin sângele Domnului Isus Cristos. Cu toate că era o fetiță bună se întâmpla însă să fie și ea câteodată neascultătoare și mai scăpa din când în când câte o minciună. Știa că înaintea lui Dumnezeu o minciună, cât de mică, este o greșală, un păcat. Și în Biblie este scris că minciunii nu vor intra în bucuria cerească.

În ținutul acela venea deseori un cioban cu oile sale. Cristina mergea de multe ori pe la el și îi dădea o mână de ajutor la ce putea, fără ca să aștepte vreo răsplată pentru osteneala sa.

Uneori ciobanul îi dăruia din bunătațile sale, și atunci fetița se grăbea să le ducă mamei sale făcându-i mare bucurie. Într-un an, ciobanul a avut mulți miei și ca să-i facă o bucurie fetiței îi dăruia un miel. Numai cu greu ne putem imagina bucuria Cristinei ; ea sărea, alerga, nu știa cum să-și arate mai bine recunoștința față de cioban. Acum își dădea osteneala ca să-l ajute mai mult și mai bine ca înainte așa încât ciobanul era mulțumit de Cristina.

A venit iarna și odată cu venirea ei, ciobanul a plecat cu turma sa. Cristina își strânse fân pentru mielulețul său, iar când a sosit primăvara mergea cu el la pășune.

Fetița a început să meargă la școală și se bucura că în curând va putea citi tot așa de bine ca și mama ei. Mielul creștea și sub îngrijirea micii stăpâne se făcu mare și frumos.

Cristina îl iubea ca pe un frățior mai mic. Într-o zi aude că o cheamă măcelarul : „Fetițo, nu vrei să-mi vinzi mie mielul tău ? Îți dau trei sute de lire pe el”. „Să-mi vînd mielul ca să-l tai dumneata ? Mai bine aș muri de foame !” Cu ochii plini de lacrimi alergă acasă și

povesti părinților cele spuse de măcelar. A venit iarăși iarna, o iarnă grea. Tatăl Cristinei se îmbolnăvi tare grav și căzu la pat. Sărmana mamă era tare îngrijorată și se întreba de unde va mai primi bani pentru pâinea zilnică, medicamente și doctor. Cristina văzând că mama plânge, plângea și ea.

„Nu mai plînge”, îi zicea mama, „roagă-te lui Dumnezeu căci El nu părăsește pe ai Săi și El te va asculta”. Cristina se ruga din inimă și cu credință : „Doamne, Tu care poți să faci orice, Te rog vindecă și pe tatăl meu și arată-mi ce pot face pentru el”.

Într-o zi, după ce se rugase astfel, un gând îi trecu prin minte ... Mielul ! Își aduse aminte de vorbele măcelarului ... dar, la gândul acesta i se rupea inima. Merse la școală, însă gândul la miel o urmărea mereu.

Întorcându-se acasă își aruncă o privire în măcelărie, apoi alergă îngrozită. Deodată se opri. Se întrebă : „Pe cine iubesc eu mai mult : pe miel sau pe tatăl meu ?” Gândul acesta a fost de ajuns ca să ia o hotărâre. Tristă se întoarse la măcelar și-i oferii mielul.

„A ...”, zise măcelarul râzând, „acum vrei să mi-l vinzi ?” Sărmana Cristina izbucni în plâns. Inimioara ei era plină de durere. Ascunzându-și fața în mâini, îngână : „Sărmanul meu tată”. Măcelarul nu era un om rău ; încercă s-o mângâie pe fetiță și în loc de trei sute de lire îi puse șase sute de lire în mânuțele sale zicându-i : „Adu-l mâine”.

Cristina ajunse acasă. La vederea sutelor de lire, mama nu știa ce să creadă. Cu greu povesti fetița ce se întâmplase. „Dumnezeu să te binecuvinteze copila mea !” zise mama mișcată. „Domnul te va ajuta să faci această jertfă”.

Cristina merse la culcare cu mielul său ... Dis de dimineață au plecat amîndoi. Sărmana fetiță a plâns tot drumul, dar nu i-a părut rău de hotărârea sa. Mielul mergea ca de obicei, liniștit, blând și ascultător.

Cristina l-a sărutat pentru ultima dată, spunând : „Sărmanul meu mielule, n-am să te mai văd niciodată ; și tu m-ai iubit așa de mult !” Bietul animal a rămas la măcelar și copila s-a întors acasă plângând.

Însă mereu sunau în urechile sale vorbele mamei : „Dumnezeu să te binecuvânteze”. Bani au fost de mare folos. Sătenii au aflat de la măcelar de făpta fetiței și mulți dintre ei au adus un ajutor sârmanei familii.

După un scurt timp tatăl s-a făcut bine. Tatăl știa că fetița îl iubește, dar când a aflat despre jertfa pe care o făcuse pentru el, a fost adânc mișcat și a vărsat lacrimi de duioșie. „Cristina, scumpa mea copilă”, îi zise el odată, „acum ai aflat și tu ce înseamnă o jertfă.

Cu siguranță că te-a durut mult de mielul tău care a fost junghiat pentru mine. Dacă tu nu m-ai fi iubit așa mult, nu ai fi putut face lucrul acesta !” „Sigur că nu”, zise fetița.

„Nu uita niciodată că din dragoste pentru noi, Dumnezeu a dat pe Fiul Său, Isus Cristos, și L-a jertfit ca să mântuiască pe păcătoși. Adu-ți aminte că Isus S-a dat pe Sine Însuși ca să ne scape de păcat și de moartea veșnică.

Ca o oaie mută care este dusă la tăiere, ca mielul tău, fără să deschidă gura, El s-a dat în mâinile ucigașilor pentru tine și pentru mine. Ce mare este dragostea lui Dumnezeu și a Domnului Isus pentru noi !

Cristina, întotdeauna, cînd te vei gândi la mielul tău, adu-ți aminte că Domnul Isus este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii !”

Despre rugăciune (Dr. Christian Hallesby 1879-1961)

„Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el cu Mine”. (Apoc.3 : 20)
Precum aerul intră liniștit în noi atunci când respirăm și-și îndeplinește lucrarea sa în trupurile noastre, tot astfel intră și Isus în inimile noastre, și-și face lucrarea Lui cea bună. EL o numește : A cina cu noi. În vorbirea Biblică, părtașia Cinei însemnează cea mai intimă și solemnă comuniune între Dumnezeu și om. Iată cu câtă îndurare este rânduită rugăciunea ...

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

204. Nădejdea

„Căci în nădejdea aceasta am fost mântuiți”.

(Romani 8 : 24)

Scriitorul bisericesc Tertulian aseamănă pe cel păcătos cu un naufragiat.

Văzut-ați cum se prinde naufragiatul în nenorocirea lui de scândura care i-ar fi spre mântuire, - cu amândouă mâinile, fără zăbavă și multă resgândire ?

Așa să ne prindem și noi naufragații în marea vieții cu amândouă mâinile și fără zăbavă de Mântuitorul nostru Hristos. EL ne va purta însuși prin furtuna vieții și ușurându-ne ora de pe urmă ne va trece la țărîmura vieții eterne.

Un om bogat a împrumutat bani unui om sărac cu nădejdea că polița primită îi asigură reprimirea sumei împrumutate. Bogatul nu avea încredere în Dumnezeu. Un prieten al său îi zise :

„Cum poți avea nădejde în polița iscălită de un om și nu ai nădejde în Dumnezeu, despre care scriu noi oamenii simpli, ci având inspirația supraomenească ?” Bogatul rămase rușinat ! Oare ce vom zice noi dacă ne va întreba cineva asupra nădejdei pentru cele cerești ?

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **C'est le commencement de la fin** (fr. „E începutul sfârșitului”). Această expresie, care a găsit ecou mai ales prin originala împerechere a două noțiuni antinomice, este atribuită cinicului diplomat francez Talleyrand. El ar fi spus-o atunci când, întors de pe insula Elba, Napoleon a mai făcut o ultimă încercare disperată de a reaprinde steaua apusă a gloriei. Dar criticul francez Sainte-Beuve, în *Portraits de femmes*, pretinde că aceste cuvinte ar fi fost rostite în saloanele Parisului încă după dezastrul campaniei napoleoniene din Rusia (1812), deci cu vreo doi ani înainte ... Expresia este folosită spre a indica o fază, când finalul unei acțiuni, al unei întreprinderi etc. începe a se întrezări clar. În *Eclesiastul* 7 : 8, avem notată o observație foarte bună : „Mai bun este sfârșitul unui lucru decât începutul lui ...”.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 5. Boli coronariene și cancer ...

Dar oamenii de știință au identificat acum în fumul de țigară opt substanțe chimice diferite care pot să producă canceratunci când sunt injectate la animale. Ele sunt produse solubile care pot fi răspândite în organism prin circuitul sanguin. Una din aceste substanțe este dibenzpyrenul 3,-4,-9,-10.

Atunci când acesta a fost injectat la 4000 de șoareci, fiecare din aceștia a contractat cancer și a murit.

Poate filtrul țigării să elimine aceste cancerigene ?

Sunt filtrele un ajutor sau o păcăleală ? Asupra filtrelor s-au făcut studii amănunțite. Ele au fost rezumate de către medicul șef al Departamentului Sănătății Publice al SUA: „Nicio metodă de tratare a tutunului prin filtrarea fumului nu a demonstrat să fie eficace în reducerea materială a conținutului sau în eliminarea șanseii cancerului pulmonar”. Acum câțiva ani am fost solicitat în plină noapte pentru a îngriji un om care trecea prin dureri cumplite din cauza inimii sale. Când am sosit, fața omului era gri-cenușie, ochii larg deschiși, pupilele mult dilatate și globul ocular era insensibil la atingere. El nu mai respira, inima lui nu mai bătea ... Va continua.

Proverbe armenesti despre adăcvară

• Fiecare lucru își are locul său. • Șoarece se arată voinic în borta lui. • Peștele numai în apă trăiește. • Nu prinzi pește, cât nu tulburi apa. • Calului scund – scări scunde. • Fiecare gătlej își cere mîncarea lui. • Pentru măgar, o mână de paie e mai bună decât orice. • Nici drumeț fără merinde, nici cioban fără foc. • În apa mare, e și pește mare. • Oasele din mahala – căinilor din mahala. • Albia râului mare e largă. • Au întrebat cămila : „De ce îți-e grumazul strâmb ?” A răspuns : „Ce am drept, ca să-mi fie grumazul drept?” • Ferice de cei care au o traistă pe măsura gustului lor ! (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, București, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”